

КІЦИЛА Ярема – аспірант кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. Івана Франка, 24, м. Дрогобич, 82100, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-0364-445X>

Researcher ID: <https://www.webofscience.com/OFM-0897-2025>

DOI: <https://doi.org/10.24919/2413-2039.21/53.5>

Бібліографічний опис статті: Кіцила, Я. (2025). Функціонування стрийської філії Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка в соціокультурному просторі Галичини першої третини ХХ століття. *Людинознавчі студії. Серія «Педагогіка»*, № 21 (53), 45–50, doi: <https://doi.org/10.24919/2413-2039.21/53.5>

ФУНКЦІОНУВАННЯ СТРИЙСЬКОЇ ФІЛІЇ ВИЩОГО МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМ. М. ЛИСЕНКА У СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРИ ГАЛИЧНИ ПЕРШОЇ ТРЕТИНИ ХХ СТОЛІТТЯ

Анотація. У фокусі уваги розвідки – історія заснування та функціонування одного з найвагоміших дочірніх закладів Вищого музичного інституту імені Миколи Лисенка – його стрийської філії. Мета статті – визначити роль і значення стрийської філії Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка як осередка музично-педагогічної освіти в соціокультурному середовищі Галичини. Методологія дослідження. В процесі дослідження проводилася робота з історичними джерелами, а саме – звітами про екзаменаційні концерти учнів стрийської філії Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка, що систематично публікувалися у львівській пресі початку ХХ століття С. П. Людкевичем – директором та інспектором філії закладу. Отже, у якості цільних методів задіяні метод історичного аналізу та аналітично-описовий метод. Також у процесі роботи важливим аналітичним інструментом послужив метод системного аналізу, оскільки перед автором статті постала задача систематизувати та викласти у хронологічному порядку наявний фактологічний матеріал. Наукова новизна. У статті вперше в історії української музичної педагогіки зібрано, систематизовано й викладено у хронологічній послідовності існуючі розрізнені відомості стосовно заснування, функціонування та динаміки розвитку стрийської філії ВМІ, зокрема – звіти С. П. Людкевича про пописи елевів Стрию. Презентований у статті фактологічний матеріал дає змогу скласти уявлення про чільні етапи музично-педагогічної діяльності цієї вагомий освітньої інституції, простежити динаміку її розвитку. Висновки. Проіснувавши в цілому усього два десятиліття, філія стала одним з найміцніших осередків професійної музичної освіти в Галичині. Вагомим її внеском у музично-педагогічну історію краю стала концертна діяльність учнів та педагогів закладу, що поширювалася за межі Стрия, а також педагогічна діяльність висококласних професорів, котрі свого часу отримали музичну освіту у Вищому музичному інституті імені Миколи Лисенка у Львові та за кордоном (у Празькій та Віденській консерваторіях).

Ключові слова: Стрийська філія Вищого музичного інституту імені Миколи Лисенка, Станіслав Людкевич, Євген Форостина, Галина Левицька, Іван Повалячек, Зиновій Лисько.

KITSYLA Yarema – Postgraduate Student at the Department of the Generally Pedagogy and Preschool Education Department, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, 24, Ivan Franko str., Drohobych, 82100, Ukraine

ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-0364-445X>

Researcher ID: <https://www.webofscience.com/OFM-0897-2025>

DOI: <https://doi.org/10.24919/2413-2039.21/53.5>

To cite this article: Kitsyla, Ya. (2025). Funktsionuvannia stryiskoi filii Vyschoho muzychnoho instytutu im. M. Lysenka v sotsiokulturnomu prostori Halychyny pershoi tretyny XX stolittia [Functioning of Stryi branch of the Higher Music Institute named after M. Lysenko in Galicia social and cultural space of the first third of the 20th century]. *Human Studies. Series of Pedagogy*, № 21 (53), 45–50, doi: <https://doi.org/10.24919/2413-2039.21/53.5>

FUNCTIONING OF STRYI BRANCH OF THE HIGHER MUSIC INSTITUTE NAMED AFTER M. LYSENKO IN GALICIA SOCIAL AND CULTURAL SPACE OF THE FIRST THIRD OF THE 20th CENTURY

Summary. *The history of founding and further functioning of one of the most important daughter institutions of the Higher Music Institute named after Mykola Lysenko – the Stryi branch, is in the focus of this paper. The purpose of the article is to determine the role and significance of the Stryi branch of the M. Lysenko Higher Music Institute as a center of musical and pedagogical education in the socio-cultural environment of Galicia. Methodology. In the process of the research, work with historical sources, such as reports about examination concerts of pupils of the Stryi branch of the Higher Music Institute named after Mykola Lysenko has been carried out. These reports were regularly published by S. Ludkevych, the director and the inspector of the institution's branches, in Lviv press of the early 20th century. Therefore, the method of historical analysis and the analytical-descriptive method are exploited as the main ones. Also in the process of the work the method of systematic analysis was used as an important analytical instrument, since the author of the article was faced with the task of systematizing and chronology of the factological data. Scientific novelty. In the paper existing disparate information about founding, functioning and dynamics of development of the Stryi branch of the M. Lysenko Higher Music Institute, in particular – S. Ludkevych's reports of Stryi pupils' examination concerts is, for the first time in the history of Ukrainian pedagogy, gathered, systematized and presented in chronological order. Presented in the article factological material makes it possible to create notion about the main stages of this important educational institution's musical and pedagogical activities, and to trace the dynamics of its development. Conclusions. Having only existed two decades in the whole, the Stryi branch became one of the strongest centers of professional musical education in Galicia. Its substantial contribution to musical and pedagogical history of the region was concert activities of students and professors of the institution spread beyond Stryi, and also its high class professors' pedagogical activities, who had studied in the Higher Musical Institute named by Mykola Lysenko, and also abroad (in the Prague and Vienna Conservatories).*

Key words: *the Stryi branch of the Higher Music Institute named after Mykola Lysenko, Stanislav Ludkevych, Yevhen Forostyna, Galina Levytska, Ivan Povalyachek, Zynovii Lysko.*

Вступ. Заснування у 1903 році першого в музичній історії України національного вищого навчального закладу консерваторського рівня – Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка – мало вирішальне значення для вітчизняної культури й педагогіки. Безперечно, самий факт появи подібної інституції знаменував радикальні зрушення в галицькому соціокультурному просторі – вперше українська молодь отримала можливість здобуття вищої музичної освіти і професійного зростання в рідному мовному середовищі й на національному музичному матеріалі. Втім, значення функціонування Вищого музичного інституту для музичної освіти Західної України не обмежується його появою: важливою сферою діяльності цього закладу стало утворення своїх численних дочірніх осередків – філій, підпорядкованих львівській «централі», що означало стрімке поширення національної музичної освіти.

З числа цих суб-інституцій особливо виділяється філія в місті Стрию, хронологічно утворена найраніше. Саме вона – одна з найкрупніших і найактивніших – великою мірою

вплинула на розвиток професійної, аматорської та загальної музичної культури Галичини.

Аналіз останніх досліджень. Зазначимо, що інформаційних джерел, де висвітлюються відомості про історію функціонування закладу, на сьогоднішній день нищівно мало. Так, цінним документальним матеріалом є статті видатного українського композитора та педагога Станіслава Людкевича (на той час – інспектора філій ВМІ), опубліковані у львівській пресі першої третини ХХ століття. Основні віхи становлення й розвитку стрийської філії ВМІ надані у дисертаційному дослідженні Оксани Миронової «Музичне життя в полікультурному середовищі м. Стрия та регіону Стрийщини (друга половина ХІХ століття – 1939 р.)» (Миронова, 2007). Побіжні зауваги, зокрема, щодо соціокультурних аспектів зазначеної проблематики знаходимо у розвідках Юрія Волощука (Волощук, 2022) та Юрія Булки (Булка, 1992).

Мета статті – визначити роль і значення стрийської філії Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка як осередка музично-педагогічної освіти в соціокультурному середовищі Галичини.

Виклад основного матеріалу. Чільну роль у процесі створення філіалів ВМІ мала ініціатива та активна діяльність видатного українського композитора, високопрофесійного педагога та невтомного громадського діяча Станіслава Пилиповича Людкевича, чий життєвий і творчий шлях нерозривно пов'язаний з Вищим музичним інститутом від самого початку його заснування. В 1911 році, вже через рік після того як С. Людкевич прийняв повноваження директора закладу, статут вишу був доповнений положенням «про організацію філій інституту за межами Львова» (Луганська, Семененко, с. 362), а ще через два роки, у 1913, було засновано першу його філію у Стрию.

На межі XIX–XX століть місто Стрий відзначалося бурхливим культурним життям, детальну характеристику якому дає, зокрема, кандидат мистецтвознавства Оксана Миколаївна Миронова у своєму фундаментальному дослідженні «Музичне життя в полікультурному середовищі м. Стрия та регіону Стрийщини (друга половина XIX століття – 1939 р.» (Миронова, 2007).

На початку століття в Стрию функціонував будинок Залізничної читальні, де «діяли клуб товариських ігор, більярдний зал, кегельбан, та театральна зала, ... театральний гурток і хор» (Миронова, 2007, с. 40). Вагомими учасниками музичного життя міста були польські музичні товариства – «Гармонія» (1880), товариство ім. Монюшка (1893), котре у 1904 році разом з існуючим при ньому хором припинило свою діяльність¹, будинки польської культури «Сокіл» та «Зоря», німецький будинок культури «Deutsches Heim».

Велике значення для музичної освіти Стрия мали перша та друга державні гімназії, при яких діяла музична школа. Так, учні першої гімназії «мали змогу навчатись грі на інструментах тут-таки в гімназії. Уроки музично-теоретичних та спеціальних предметів проходили щоденно за розкладом поміж уроками математики, літератури, історії, тощо. Після закінчення повної гімназії, випускники отримували свідоцтва і про закінчення середньої музичної школи. Для здібних учнів, котрі бажали навчитись виключно грі на інструменті працювало вечірне відділення музичної школи, після закінчення якого видавалось свідоцтво про

неповну музичну освіту. Навчання тут в відбувалося тричі на тиждень по три години з предметів теорії музики, сольфеджіо, основного інструменту та акомпанементу» (Миронова, 2007, с. 40–41). При гімназії діяли духовий (56 чоловік) та камерний струнний оркестри (12–14 чоловік), складені з учнів музичної школи.

Вагомою подією для мешканців Стрию стало спорудження й відкриття в 1901 році спеціального концертного приміщення – Народного дому, до справи будівництва якого активно долучилися митрополит Андрей Шептицький, єпископ Станіславівський Григорій Хомишин і Перемиський Костянтин Чехович, представники львівського духовенства, політичних та громадських діячів.

Прикметним культурним явищем стрийщини на межі XIX–XX століть була традиція для тогочасної України концертна діяльність гімназійних мандрівних хорів – так званих «східного» й «західного» («шістнадцятки»), керованих братами Остапом та Володимиром Нижанківськими. В 1894 році В. Нижанківський заснував у Стрию хоровий колектив під назвою «Кружок музичний», перейменованний 1901 р. на «Стрийський Боян» – дочірній по відношенню до «Львівського Бояна». Згодом цей хор очолив його брат Остап.

З 1910 року в Стрию розпочав свою діяльність філіал Львівського музичного інституту А. Нементовської (консерваторія ім. К. Шимановського) – одного з тогочасних діючих вищих музичних навчальних закладів Галичини, а також функціонувала нижча приватна музична школа ім. Ф. Шопена.

У квітні 1919 року у Стрию проїздом виступав хор О. Кошиця, що виїздив тоді (як виявилось – назавжди) з концертами за кордон.

У 1913 році поруч із польськими та німецькими музично-педагогічними інституціями в місті починає діяти українська – організована Станіславом Людкевичем найперша в Галичині і в Україні філія Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка. Цікаво, що першим директором цього осередку професійної освіти став викладач географії у стрийських гімназіях, професор Євген Форостина. Здобувши музичну освіту у консерваторії Галицького музичного товариства, він реалізував себе і як музикант: диригував самодіяльними та шкільними хоровими колективами і навіть пробував свої сили як композитор – був автором хорових мініатюр та опери «Над Дніпром», вистава якої відбулася у стрийському

¹ Керівники колишнього хору, Дионізій Хальбазани та Тадеуш Чижевїч, згодом заснували інший колектив під назвою «Гендзьба» (в перекладі з польської *gędźba* означає «музика, ліра»).

аматорському театрі. До адміністрації закладу увійшли В. Котович (голова правління), о. Йосиф Савицький, о. Микола Ліщинський, Микола Пристай. Першими викладачами новоствореної школи були: дружина о. Й. Савицького Людмила Савицька (фортепіано), Наталія Таланчук (фортепіано), Ольга Окуневська (фортепіано); сестра Соломії Крушельницької Анна Крушельницька (вокал), Галина П'ясецька (вокал), що систематично приїжджала проводити заняття зі Львова; Володимир Кокольський (теорія музики), який також викладав музичні дисципліни в стрийських гімназіях та керував там хором.

Як зазначає О. Миронова, приміщенням філії став колишній будинок Євгена Олесницького на вулиці Трибунальській (Миронова, 2007, с. 70). Матеріальні умови закладу на перших порах були доволі утруднені – у розпорядженні закладу було лише одне фортепіано. Покращення матеріальних умов і створення матеріальної бази для навчання відбувалося завдяки ентузіазму викладачів, які в перші роки працювали безкоштовно. Попри великі фінансові труднощі, плата за навчання у стрийській школі була порівняно меншою, аніж у польських закладах. Втім, внаслідок такої безкорисливої відданої праці справи інституції за кілька років покращилися, збільшилася кількість учнів, до чиїх лав, поряд з українцями, долучалися навіть євреї та поляки. Викладацький склад поповнювався спеціалістами високого класу – випускниками вищих музичних закладів Праги та Відня.

Як і у львівській «централі» – Вищому музичному інституті, – у Стрию двічі на рік провадилися так звані «пописи елевів»² – заходи, аналогічні нинішнім звітним концертам, на яких виступали кращі учні. Найперший екзамен для учнів філії було влаштовано 1914 року у приміщенні Народного дому «на другому поверсі, де знаходився більш придатний до гри інструмент (фортепіано)» (Миронова, 2007, с. 72). Серед учнів, що склали той іспит були Л. Калуська, І. Котович та Н. Котович, І. Селезінка, Д. Шикуча, М. Кравців та Д. Кравців, Б. Весоловський, С. Савицький.

Події першої світової війни пригальмували освітню діяльність філії, і вона продовжила свою роботу аж у 1923 році.

У 1926 році до стрийського інституту прийшла викладати талановита піаністка, учениця

В. Барвінського, випускниця Віденської музичної академії, дружина І. Крушельницького Г. Левицька, котра згодом стала директоркою філії і пропрацювала тут до 1929 року. Вболіваючи за добробут школи, вона свого часу виступила з концертом, значна виручка з якого пішла на придбання нового фортепіано для школи.

На кінець 1920-х років стрийська філія сягнула вже такого високого рівня, що стала вважатися однією з кращих у Галичині. У ній навчалось 112 учнів: 58 у класі фортепіано, 26 – скрипки, 2 – віолончелі та 26 – ритмічної гімнастики. Викладацький штат склали: Г. Левицька (фортепіано, теоретичні дисципліни), Я. Куницька-Радюк (фортепіано, теоретичні дисципліни), Л. Савицька (фортепіано), Кольтин-Круг (фортепіано, ритмічна гімнастика), В. Котович (скрипка), Вурм (віолончель). У 1929 році скрипковий клас поповнив І. Повалячек, внаслідок чого «помітно піднявся виконавський рівень учнів, що відзначили на іспитах та концертах інспектори інституту» (Миронова, 2007, с. 74). На початку 1930-х років до числа викладачів фортепіано долучилася також М. Байлова, а заняття з ритміки – тепер уже за всесвітньо популярною тоді методикою Е. Жака-Далькроза – почала вести І. Паславська-Хомишинець. Протягом 1929–30 навчального року заняття з теорії вів сам С. Людкевич, приїжджаючи до Стрию двічі на місяць зі Львова. Планувалося відкрити також клас вокалу, проте задум не здійснився через фінансові проблеми. Втім, Стрийський інститут вже займав п'ять кімнат того ж самого будинку на вулиці Трибунальській. В його розпорядженні було вже три фортепіано, оркестрові інструменти і чимала бібліотека. На відміну від так званих *експонованих класів*, які не мали власного директора і керувалися безпосередньо зі Львова, Стрийська філія функціонувала як *самостійна* інституція. (Статус же самостійного музичний заклад міг отримати лише за умови його спроможності утримувати нижчий та середній класи фортепіано і скрипки, щонайменше три викладача з відповідною кількістю учнів, а також – приміщення та достойні матеріальні умови навчання. Показово, що навіть у 1932 році С. Людкевич відмічає, що з усіх існуючих на той час філій самостійними можна вважати «тільки Стрий і (з деяким малим застереженням) Перемишль» (Ст[аніслав]. Людкевич, 1932, с. 4).

² Елев – від фр. l'élève – учень.

1931 року³ директором філії стає Зиновій Лисько⁴, який обіймає цю посаду аж до приходу радянської влади у 1939 році; з 1932 року до Стрию регулярно приїздить викладати яскравий піаніст, учень В. Барвінського Роман Савицький; у 1934–35 навчальному році клас скрипки веде О. Москвичів. «Результативна організація музичної освіти у Стрию стала можлива завдяки перебуванню тут високоосвічених музикантів і педагогів, які, крім викладацької роботи, проводили активну концертну, музикознавчу, журналістську діяльність і тим самим пропагували серед населення професійне музичне мистецтво. І хоч більшість викладачів до Стрия доїжджала, тому що постійно мешкали і працювали у Львові, Стрийська філія від цього не втрачала, а навпаки, тільки багато користалася з їхньої кваліфікованої діяльності та завжди свіжих, нових ідей, надихнутих столицею Галичини», – зазначає О. Миронова (Миронова, 2007, с. 74). Про високий професіоналізм та креативність цих талановитих музикантів свідчить опублікована С. Людкевичем в газеті «Діло» рецензія на камерний концерт викладачів стрийської філії, що відбувся 4 березня 1934 року. Концерт відкривала лекція Р. Савицького «наскрізь фахова, але виголошена доволі популярно, так що слухачі вислухали її із значним зацікавленням» (С.[таніслав] Л.[юдкевич], 1934, с. 7). «Родзинкою» програми став концерт F-dur В. А. Моцарта, аранжований для трьох фортепіано і виконаний М. Байловою, Р. Савицьким та З. Лиськом. «Я ніколи не думав, – пише С. Людкевич, – що учителі (з яких двої доїздять до Стрия) так скоро і так добре приноровляться до стилевої збірної інтерпретації “мережкового” Моцарта та вспіють “зігратися” під кожним оглядом в тій мірі, як це я чув на концерті. Вичувалося в ритміці і фразуванні одно обличчя та одну руку»⁵ (С.[таніслав] Л.[юдкевич], 1934, с. 7). Наступними номерами були «Пастораль» і «Капріч-

чіо» Скарлатті, а також етуди F-dur та As-dur Шопена, майстерно виконані Р. Савицьким. Завершувався концерт знову ансамблем з трьох фортепіано – піаністи виконали обробку української жартівливої народної пісні «Ченчик», написану З. Лиськом і також аранжовану композитором спеціально для цього інструментального складу. «Сензація була двояка: раз сама нова поява українського твору в такому виді, друге його ясна гармоніка, особливий кольорит та гротесковий, а до того різко народний характер, тобто такі риси, яких ми давніше в автора не замічували, а якими його твір у нашій публіці викликав правдиве захоплення» (С.[таніслав] Л.[юдкевич], 1934, с. 7).

Прикметною культурною подією стало видання у Стрию в 1933 році під керівництвом З. Лиська «Музичного словника». Знаковість її полягає в тому, що, як підкреслює Ю. Булка, це «одна з перших в українському музикознавстві спроб упорядкування й уніфікації національної музичної лексики» (Булка, 1992, с. 584).

У 1932 році С. Людкевич пише в газеті «Діло»: «виділ найстаршої і найбільше розвиненої нашої філії в Стрию від кількох літ уперто всякими способами змагає до здійснення завітної, але нелегкої під цю пору мети: власної домівки. Але відклики до українського громадянства, щоб слало жертви на цю справу тепер стали зовсім безвиглядні, або й доводять до куріозів: з одного боку безприкладна байдужість інтелігенції, яка вважає цю справу «люксусом», з другого боку білий крук, селянин Василь Ріжко з Дуліб жертвує на цю ціль 20 золотих! Одинокую дорогою, хоча й далекою до цієї мети, – це хіба жертви самих членів чи навіть учителів, доходи із музичних імпрез, – хоча й які проблематичні стали вони тепер, – вкінці *ощадности самої школи*, яка покищо в Стрию розвивається матеріально добре» (Ст[аніслав]. Людкевич, 1932, с. 4).

Кращі учні філії постійно виступали не лише у «пописах» а й у концертах, влаштовуваних для громадськості міста. Прикладом може служити, зокрема, відкритий концерт учнів старших класів Музичного інституту у 1930 році в Стрию, концерт учнів фортепіанного та скрипкового класів у червні 1936 року, де, зокрема, прозвучали такі твори, як «Менует» Генделя та «Гавот» Рамо (Волощук, 2022, с. 27). Учні філії неодноразово запрошувалися на загальні звітні концерти Вищого музично інституту ім. М. Лисенка

³ В різних джерелах зустрічаємо різні варіанти дати початку діяльності З. Лиська на посаді директора стрийської філії: 1930, 1931 і 1932 роки.

⁴ З. Лисько (1895–1969) – композитор, музикознавець і фольклорист. 1922 р. став випускником Тасного українського університету. Навчався у Вищому музичному інституті ім. М. Лисенка (по класу фортепіано – в М. Криницької, теорії музики – в С. Людкевича). У 1926 році закінчив музикологічне відділення Карлового університету в класі З. Неєдлі, а 1929 – Вищу школу майстрів Празької консерваторії в класі композиції Й. Сука.

⁵ Тут і далі: в цитованих фрагментах збережено орфографію оригінального тексту (прим. автора).

у Львові. Описуючи «спільний попис» філії закладу, що відбувся 22–23 травня 1937 року, С. Людкевич відмічає, що поміж іншими, яскраво показали себе два учні, прибулі зі Стрию – І. Лесик (фортепіано, середні класи, виконав концерт В. Моцарта) та О. Рудницький (скрипка, вищі класи: концерт Ф. Мендельсона та “Perpetuum mobile” О. Новачека). Втім, вимогливий інспектор зауважує, що в грі юного скрипаля «домінує нахил до технічних та ритмічних проблем, а менше виявляється нахил до сконцентрування тону і кантিলени» ([Станіслав Людке]-вич, 1937, с. 8).

7 грудня 1938 року філія Вищого музичного інституту в Стрию урочисто відсвяткувала своє 25-ліття. У концерті взяли участь кращі викладачі філії, зокрема, Г. Левицька,

що виконувала Першу рапсодію М. Лисенка та І. Повалячек (соната С. Франка, партію фортепіано грала Г. Левицька).

1939 р., у зв'язку з радикальними соціокультурними змінами, філія припинила своє існування. На її базі було створене музичне училище.

Висновки. Культурну та освітню роль стрийської філії Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка важко переоцінити. Являючи собою один з найміцніших осередків професійної музичної освіти в Галичині, стрийський дочірній інститут за два десятиліття своєї педагогічної та виконавської діяльності встиг зробити безцінний внесок у справу підвищення не лише вузькопрофесійної музичної, а й загальної культури краю.

ЛІТЕРАТУРА

1. Булка Ю. П. Музична культура Західної України. *Історія української музики* : у 6 т. 1917–1941 / відп. ред. Л. Пархоменко. Київ : Наукова думка, 1992. Т. 4. 616 с. С. 545–589.
2. Волощук Ю. І. Скрипкове виконавське мистецтво Східної Галичини другої половини XIX – першої третини XX століття: національні традиції та поліетнічні культурні взаємини : монографія. Івано-Франківськ : Вид-во Прикарпат. нац. ун-ту ім. В. Стефаника, 2022. 124 с.
3. Луганська К. М., Семененко Н. В. Музична освіта. *Історія української музики* : у 6 т. Київ : Наукова думка, 1989. Т. 3 : кінець XIX–початок XX ст. 424 с. С. 340–363.
4. Миронова О. М. Музичне життя в полікультурному середовищі м. Стрия та регіону Стрийщини (друга половина XIX століття – 1939 р.) : дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.01 / Львівська національна музична академія ім. М. В. Лисенка. Львів, 2007. 237 с.
5. С.[таніслав] Л.[юдкевич]. З музичного життя. Попис елевів Муз. Інституту ім. Лисенка в Перемишлі. Камерний концерт у Стрию. *Діло*. 1934. № 63. С. 6–7.
6. Ст[аніслав]. Людкевич. З нашої музично-шкільної ділянки. (Філії В. Муз. Інституту ім. Лисенка). *Діло*. 1932. № 257. С. 3–4.
7. [Станіслав Людке]-вич. Пописи елевів філії Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка. *Діло*. 1937. № 113. С. 8.

REFERENCES

1. Bulka, Yu. (1992). Muzychna kultura Zakhidnoi Ukrainy [Music culture of Western Ukraine]. *The History of Ukrainian Music* : in 6 vol. Kyiv, Naukova dumka. Vol. 4 [in Ukrainian].
2. Voloshchuk, Yu. (2022). Skrypкове vykonavske mystetstvo Skhidnoi Halychyny druhoi polovyny XIX – pershoi tretyny XX stolittia: natsionalni tradytsii ta polietnichni kulturni vzaiemyny [Violin performing art of Eastern Galicia of the second part of the 19th – the first third of the 20th centuries: national traditions and polyethnic cultural interaction]. Ivano-Frankivsk [in Ukrainian].
3. Luhanska, K., & Semenenko, N. (1989). Muzychna osvita [Music education]. *The History of Ukrainian Music* : in 6 vol. Kyiv, Naukova dumka. Vol. 3 [in Ukrainian].
4. Myronova, O. (2007). Muzychne zhyttia v polikulturnomu seredovyschi m. Stryia ta rehionu Stryishchyny (druha polovyna XIX stolittia – 1939 r.) [Musical life in polycultural invironment of Stryi and Stryi region (the second half of the 19th century – 1939)]. Thesis. Lviv [in Ukrainian].
5. S.[tanislav] L.[iudkevych] (1934). Z muzychnoho zhyttia. Popys elieviv Muz. Instytutu im. Lysenka v Peremyshli. Kamernyi kontsert u Stryiu [From musical life. Pupils' concert of the Higher Music Institute named after Lysenko in Peremyshl. Chamber concert in Stryi]. *Dilo*, 63, 6–7 [in Ukrainian].
6. St[anislav]. Liudkevych (1932). Z nashoi muzychno-shkilnoi dilianky. (Filii V. Muz. Instytutu im. Lysenka) [From our musical plot. (Branches of the Higher Musical Institute named after Lysenko)]. *Dilo*, 257, 3–4 [in Ukrainian].
7. [Stanislav Liudke]-vych (1937). Popysy elieviv filii Vyshchoho Muzychnoho Instytutu im. M. Lysenka [Pupils' concerts of the branch of the Higher Music Institute named after M. Lysenko]. *Dilo*, 113, 8 [in Ukrainian].

Дата першого надходження рукопису до видання: 03.09.2025
 Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 30.10.2025
 Дата публікації: 26.12.2025